Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

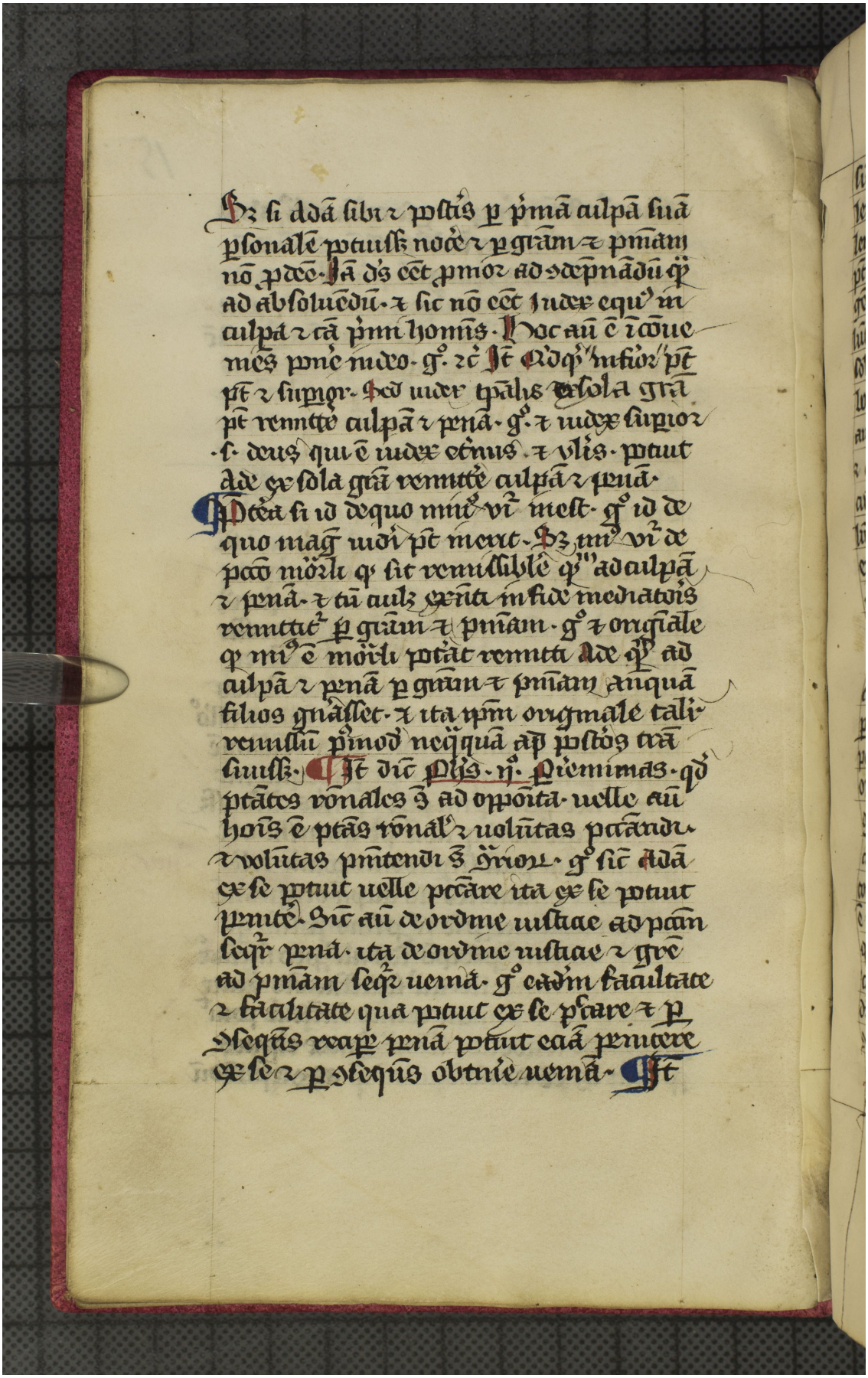

Sz si ddā sibi z postis p pmā aulpā suā
plonale potuisse nocere z p gratiam z pmiam
nō pdere. Sā ds eet pmor ad dnpnādū q̄
ad absoluendū. z sic nō eet iudex equ' in
aulpā z cā pmi homis. Hoc aū ē ī oue
mes pne mdo. g. rc. Sit Qd q' mior pt
pt z supior. Sed iudex ipālis solā gratiā
pt remittere aulpā z pnā. g. z iudex supior
.s. deus qui ē iudex etnus. z vlis. potuit
dare ex sola gratia remittere aulpā z pnā.
Dtra si id dequo mmo vi mest. g. id de
quo magis iudi pt merit. Sz mmo vi de
pcto mōrli q' sit remissibile q' ad aulpā
z pnā. z tū aulz exrita in fide mediatoris
remittit p gratiam z pmiam. g. z originale
q' mmo ē mōrli potest remitti dare q' ad
aulpā z pnā p gratiam z pmiam. Anqua
filios gnasset. z ita pm originale tali
remissū pinod neq̄ quā ap postos tra
hunt. Sit dic Dis. ij. Dicimus. qd
ptates rōnales z ad opposita. velle aū
hois ē ptas rōnal' z voluntas peccandi
z voluntas pmitendi s priorē. g. sic dda
ex se potuit velle peccare ita ex se potuit
pmitte. Sic aū de ordine iustiae ad pcam
seqr pna. ita de ordine iustiae z gre
ad pmiam seqr uena. g. eadem facultate
z facilitate qua potuit ex se pcare z p
dsequs reap pna potuit eadē pmittere
ex se z p dsequs obtinere uenā. Sit